

הגיע הזמן לראות את המציאות

אנחנו לא יכולים לנצח את חמאס. על כל חבר חמאס שנהרג, יצטרפו במקומו האחים שלו, הילדים, בני הדודים. עובדה: במהלך המלחמה הם גייסו 15,000 לוחמים חדשים. ככל שנהרג יותר, כך חמאס רק יגדל. וגם אם נצליח לנצח את חמאס, כל עוד הבעיה הבסיסית של העם הפלסטיני – שאין להם עתיד, אין זכויות – נמשכת, תקום תנועה לאומית אחרת, וחמאס יופיע מחדש בשם אחר.

אף אחד מעולם לא הצליח לנצח אומה, ואם כן – זה היה זמני בלבד. ברגע שתהיה להם הזדמנות, המדוכאים ייקחו שוב נשק ויילחמו מחדש.

הדרך היחידה לנצח את חמאס היא להסיר את הסיבות לקיומו: כמו להקים מדינה פלסטינית שנייה ולוודא שהיא מצליחה, ושיש לפלסטינים עתיד, כך שלא יהיה להם יותר צורך להילחם.

יהיו עדיין סיבות דתיות – הרצון להפיץ את האסלאם והקנאות הדתית להסיר את ה"כופרים" היהודים מהארץ הקדושה – אבל עם מדינה משלהם ועתיד כלכלי וחברתי, יש לפחות תקווה שהסיבות האלה לא יהיו מספיק מושכות עבור מרבית האנשים להמשיך ולמות למען.

בן גביר וסמוטריץ', היהודים המשיחיים, מתכננים לגרש את הפלסטינים ולבנות יישובים יהודיים בעזה. זה יגרום לפלסטינים בגדה המערבית ללכת בכל הכוח עם חמאס, ולרצות להרוג כמה שיותר ישראלים. הם יפחדו שהם הבאים בתור לגירוש. וחלק מהתהליך הזה כבר התחיל. ה־7 באוקטובר יחזור על עצמו.

להתעלם מהבעיה לא יגרום לה להיעלם. רק יחמיר אותה.

אף אחד חוץ מישראל לא יכול לפתור את הבעיה הפלסטינית. מדינות ערב לא רוצות. אמריקה או המערב לא יכולים. וגם הפלסטינים עצמם לא יכולים לפתור את הבעיה לבד. הם מנסים באמצעות טרור – אבל זה רק מחמיר את הבעיה, כי הישראלים נהיים יותר ויותר עוינים, ויש עוד ועוד פלסטינים חסרי בית ודעת הקהל הישראלית מתקבעת עוד יותר בעמדתה שאין לתת לפלסטינים מדינה – בעוד זו יכולה להיות בדיוק הפתרון, אם יתנהלו נכון.

חלק מהישראלים אומרים לי: "הפתרון יבוא כשפלסטינים יבינו שאנחנו כאן, ולא הולכים לשום מקום – ויקבלו את זה".

מצוין. ואולי הגיע הזמן שאנחנו, הישראלים, נגיע לאותה מסקנה: "השלום יבוא כשאנחנו, הישראלים, נבין שגם הפלסטינים כאן, וגם הם לא הולכים לשום מקום – והגיע הזמן שנלמד להיות ביחד".

משתף במחשבותיי,

יצחק אדיג'ס